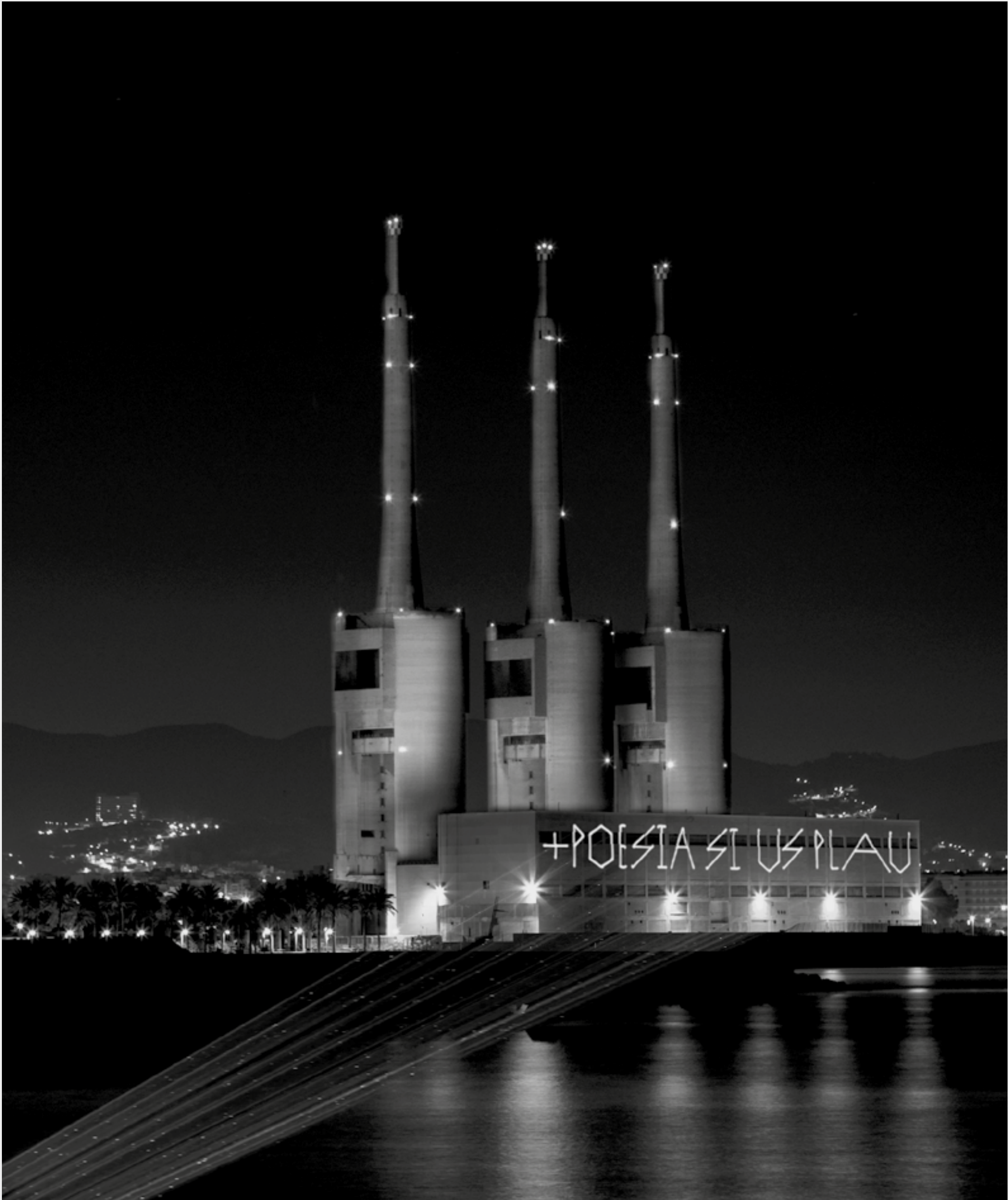

POESIA i +

7-17 juliol

Festival d'estiu
Fundació Palau

Caldes d'Estrac
Mataró
St. Andreu de Llavaneres
Dosrius
St. Vicenç de Montalt
Canet de Mar
Arenys de Mar

Dissabte 2 de juliol
Arenys de Mar
Jardins del Xifré (Riera Pare Fita, 61)
[entrada lliure]

Festa Estellés

20 h

La 'Festa Estellés', que des de l'any 2010 es fa a nombrosos municipis, s'inspira en la celebració escocesa del ‘Burns Supper’. Amb aquesta festa literària i gastronòmica es pretén difondre el nom i l'obra poètica de Vicent Andrés Estellés, el poeta valencià més important del segle XX i, al capdavall, un dels màxims exponents de la cultura catalana. Deu poetes, procedents del País Valencià i del Principat, recitaran els seus poemes acompanyats pel músic Amadeu Vidal, que interpretarà peces populars amb l'acordiò diatònic. Hi participaran Josep Vicent Cabrera (El Verger, La Marina), Christelle Enguix (Gandia / Arenys de Mar), Maria Josep Escrivà (El Grau de Gandia, La Safor), Isabel García Canet (Pego, La Marina), Sònia Moll Gamboa (Barcelona), Alexandre Navarro (Nàquera, Camp de Túria), Begonya Pozo (València) i Jordi Valls (Santa Coloma de Gramenet).

Dijous 7 de juliol
Canet de Mar
Escola de Teixits de Punt (Plaça Indústria, 1)
[entrada lliure]

Amor. Arrels, Branques i Fulles

21 h

El festival s'inaugura a Canet amb dos espectacles que proclamen, en última instància, un amor profund per la llengua i les paraules. Sens dubte, una declaració d'intencions. Heura Gaya, Meritxell Gené i Meritxell Cucurella-Jorba ens proposen un concert poètic i un recital musicat que celebra l'amor en totes les seves facetes. O quasi totes, perquè com elles mateixes diuen l'amor mou el sol i les estrelles i tot. Junes per primera vegada, les tres artistes de les Garrigues diran i cantaran cançons que prenen la poesia com a material de partida, cants de batre i cants poca-vergonyes. Diran i cantaran poemes sobre bases musicals dels nostres poetes, de les nostres arrels: Marçal i Pedroló, Maluquer i Ferrater, Màrius Torres i Joan Vinyoli, i més, molts més. Compten amb la col·laboració especial del guitarrista Txabi Àbrego.

Acorar

22 h

L'èxit de públic –les xifres d'espectadors són gairebé miraculoses tenint en compte els temps que corren–, els elogis de la crítica, els reconeixements i la quantitat de premis que ha rebut (per exemple, el Premi Serra d'Or de Teatre) fan d'*Acorar* una obra imprescindible, una revelació, tot un fenomen. Un *must*, que diriem avui. Si no l'heu vista, aquesta serà potser una de les darreres ocasions de veure-la a Catalunya. Si l'heu vista, estem segurs que voldreu repetir. *Acorar* és un monòleg de Toni Gomila, protagonista i autor d'un text extraordinari que ens parla d'entrada de la manança del porc (acorar vol dir aniquilar, matar amb una ganivetada que arriba al cor) per copsar la idiosincràsia mallorquina, però va molt més enllà d'això. *Acorar* és una reflexió sobre la *nostra* cultura, sobre què vol dir nostra exactament, sobre la

identitat d'una comunitat quan s'obre al turisme de masses, a la globalització. I és, sobretot, una reivindicació de la llengua perquè “moren els pobles quan moren les paraules”. Per tant, és també una reflexió sobre què implica que avui diguem que una obra és un *must* per dir que és imperdible.

20 h

Divendres 8 de juliol
St. Andreu de Llavaneres
Jardins de Can Calalt
(Carretera de Sant Vicenç, 14)
[entrada lliure]

24 versos per segon

21:30 h

Poesia i + es projecta a Llavaneres la nit de divendres i ho fa posant el focus en la relació que hi ha entre poesia i cinema: un idi·li·li que els nostres convidats confessen amb entusiasme davant la càmera i els lectors. *24 versos per segon* és un recital de Míriam Cano, Francesc Gelonch i Esteve Plantada, tres veus poètiques que escriuen sovint poemes que esdevenen imatges i que alhora sorgeixen de les imatges i del cinema. Com un retorn: prenen la imatge en pantalla i la converteixen en imatge abstracta, expliquen l'impacte des de la metàfora. Perquè, en efecte, els 24 fotogrames per segon d'algunes pel·lícules poden trsbalsar-nos. La lectura dels seus poemes, també.

+ a prop amb Albert Serra

22:30 h

“+ a prop” és un espai per conèixer amb més profunditat un creador i la seva relació amb la poesia. Enguany inaugurem la proposta amb Albert Serra, el director de cinema més internacional i singular de casa nostra. Quins poetes llegeix? Com dialoguen la poesia i el cinema en la seva obra? Quins són els versos que l'han influenciat? Hi ha poemes rere *El cant dels ocells* (2009), *Història de la meva mort* (2013) i *La mort de Lluís XIV* (2016)? Conclourà la seva intervenció la projecció de *Cubalibre* (2014), un curtmetratge musical de 18 minuts de durada creat durant la DOCUMENTA (13) de Kassel. Es tracta d'un homenatge a Fassbinder i el seu actor Günter Kaufmann amb l'estil inconfusible del català.

22 h

Dissabte 9 de juliol
Mataró
Pati del Cafè Nou (La Riera, 110)
[entrada: 10€]

VA RECITAL

22 h

Mataró es converteix en la seu del Poesia i + que experimenta amb nous formats i explica el diàleg de l'electrònica amb els versos de poetes del segle XX rellegits amb llenguatges actuals. La nit comença amb *VA*^{RECITAL}, el darrer dels homenatges que la ciutat dedica a un dels seus escriptors més desconeguts i necessàriament reivindicables: Ventura Ametller, autor de la novel·la *Summa Kaòtica* i d'una extensa obra poètica part de la qual s'ha publicat recentment amb el títol *Antologia d'emergència* (Adia Edicions). *VA*^{RECITAL} combina les melodies electròniques i els *scratches* de DJ Sweet amb les projeccions audiovisuals d'Eloi Aymerich –director artístic– i un recital que comptarà amb la veu d'Anna Gual, Raquel Santeran, Lluís Calvo, Pau Vadell, Teresa d'Arenys, Joan Carles González Pujalte i el director literari, Jaume C. Pons Alorda. És, sens dubte, una oportunitat idònia per descobrir un autor incomparable i reivindicar una escriptura radicalment lliure.

Delorean– Mikel Laboa

23 h

La nit conclou amb un altre homenatge, aquest cop a Mikel Laboa per part de Delorean, un dels grups bascos amb més projecció internacional del moment. Remescles realitzades a partir de preses d'estudi originals del cantautor dialoguen amb l'estil electrònic de Delorean i els seus visuals. El primer apropament al projecte va ser l'any 2014 al teatre Victòria Eugènia de Donostia en el marc dels premis Adarra. Els de Zarautz van fer una intervenció breu, però el públic va quedar tan impressionat que van voler allargar i perfeccionar el repertori per donar continuïtat el projecte. Recentment, la presentació al Teatre Arriaga de Bilbao ha rebut crítiques excepcionals. Amb tot, el concert a Mataró és la primera oportunitat de veure i viure a Catalunya un homenatge que uneix generacions i reivindica una figura clau de la música basca contemporània.

23 h

Diumenge 10 de juliol
St. Vicenç de Montalt
Parc dels Germans Gabrielistes (Camí del Padró s/n)
[entrada lliure]

Recuerdos de Ypacaraí

12:00 h

En Pep Gómez és capaç de fer màgia amb un titella, amb un objecte qualsevol o amb un full de paper. En Pepino Pascual sap treure sons d'un grapat de llavors, d'una canonada de joguina o de mil instruments de vent. Plegats han parit un espectacle que enlluerna i escampa alegria pel món. Per què *Recuerdos de Ypacaraí*? El senyor Gómez, el pare d'en Pep, es va haver d'exiliar al Paraguai i fruit d'aquesta circumstància i de la sensual Cuiñatí vingué al món en Pep. Ara ell i en Pepino evoquen músiques, amors, pel·lícules i poesia. *Recuerdos de Ypacaraí*: una postal amb segell i mata-segells? De Gómez a Pascual, de Buñuel a Ducasce, de Wellman a Bulgàkov, de Dassin a Iriarte, de Margarida a Cuiñatí, de la senyoreta Beatriz a Marlene Dietrich, d'Acord a Acordió.

Dosrius
El Pou de Glaç (Canyamars)
[entrada lliure]

El club dels poetes vius amb Mario Gas

21 h

El festival arriba per primera vegada a Dosrius amb un recital i un concert que són, per dir-ho d'alguna manera, un cant a la vida. Trencarà el gel Mario Gas, i ho farà amb un recital de poesia contemporània escrita en català, de Blanca Llum Vidal a Victor Obiols. Poetes joves, poetes vius llegits amb la veu poderosa d'un dels més grans actors i directors teatrals dels nostres temps que ha demostrat ja altres vegades, amb Charles Bukowski, Miguel Hernández o Joan Vinyoli, que és un rapsoda brillant. Aquest espectacle va ser presentat per primera vegada a La Seca en la programació d'enguany del Festival Acolòols que dirigeix Andreu Gomila. És un regal poder-lo presentar ara en un entorn d'excepció com ho és el Pou de Glaç.

Pep Lladó

22 h

Pep Lladó presentarà “Després de la rumba” un disc gestat en temps de crisi i a partir dels camins que han quedat enrere. Amb el permís de Gato Pérez, els Ai Ai Ai i tants altres rumberos que han estat companys de viatge, “Després de la rumba” parla de l'anhel de viure tot el que tenim per davant d'aquesta cruïlla a la que mai no hauriem arribat si no fos a força de palmes, guitarres i percussió. No és una renúncia al passat sinó un gest d'agraïment d'aquell que sap del cert que, allà on vagi, l'acompanyarà sempre el ressò de les cançons cantades, el perfum de les nits viscudes i el record perenne de les persones estimades.

22 h

Dijous 14 de juliol
Fundació Palau
Parc de Can Muntanyà (Carrer de la Riera, 54)
[entrada: 12€]

HACnauguració, epifanies sinestèsiques del Fracassart

[entrada lliure] 20 h

Les intervencions artístiques de Mercè Capdevila, Miquel Àngel Marín Ribes, Vicenç Viaplana i Ester Xargay celebraran l'HACnauguració de “Fracassart: de la no-mort de l'art”, la darrera mostra del gran poeta i artista Carles Hac Mor (1940-2016). Definia Fracassart com un moviment continu artístic que, malgrat no fer cap proselitisme, cada dia guanya més adeptes, tot i que aquests mai no són vistos ni sentits per ningú, perquè com que l'únic que pretenen és fracassar es mouen en l'anonimat clandestí més absolut. Amb aquesta exposició, que s'allargarà fins setembre, la Fundació Palau i el festival Poesia i + volen retre homenatge a una figura clau de la nostra cultura, que es va caracteritzar per l'exploració artística i vital constant i el destarotament minuciós de tota ortodòxia.

És quan gloso que hi veig clar

21 h

El festival acull per primer cop un combat de glosa amb el músic Marcel Marimon i els glosadors Mireia Mena i Ferriol Macip, dos dels seus millors representants. Un glosador és un versificador popular que improvisa cançons –gloses– i que les recita o canta amb una tonada característica. S'improvisa sobre qualsevol temàtica, segons l'afinitat dels combatents o bé pels temes que suggereix el públic o, en aquest cas, pel Martí Ruiz, que farà de “ponicana” (el qui posa les proves). L'estrofa té un mínim de quatre versos, els versos són heptasil·làbics (o decasil·làbics) i amb rima consonant. Els nostres glosadors són un exemple de la tradició vivíssima de la improvisació poètica als Països Catalans, que els empenenta directament amb els bertolaris bascos o els “poetry slams” nord-americans.

El nus la flor

22 h

Acostumats a veure l'Enric Casasses amb bandes de *rock and roll* –encara que siguin tan *sui generis* com Don Simón y Telefunken, Triulet o la Bel Canto d'en Pascal Comelade– és un plaer veure'l explorar amb tant d'encert una vessant més clàssica. El jove pianista i compositor Daniel Ariño ha musicat un recull de poemes inèdits d'en Casasses i n'ha fet un cicle per piano i veu –tan parlada pel mateix poeta com cantada per la Maria Mauri. Ariño beu de mil estètiques diferents: del modernisme al flamenc i de l'impressionisme al jazz. Aquest eclecticisme li escau als versos d'en Casasses, que de tot fa font i n'esquitxa poemes d'una rara saviesa gens al·lisonadora i més aviat divertida, popular i apassionada.

Divendres 15 de juliol
Fundació Palau
[entrada: 15€]

Poètica de la resistència amb David Fernàndez i Mireia Vives

[entrada lliure] 20 h

Si la poesia fureteja encara una condició humana capaç sempre del terrible i del sublim, aleshores quina relació hi manté –avui, ara, aquí– amb les lluites obertes, amb el retaleu de la vergonya i amb l'esperança mai no vençuda? Quanta poètica té el gest de resistir? Quantes desobediències habiten la poesia? Poesia o resistència, quins vincles conspiren plegat, quan sempre es reconstrueix des de les runes, els dubtes o les cendres? Memòria d'un futur anterior, de quants poetes i de quines poetesses es nodreix la discrepància dissident? Quines són les referències –mirall i brúixola, barricada o recer, paraules de silenci– que alimenta el vell fil roig de resistir? O més encara, quanta democràcia –quanta poesia– aguant a el capitalisme? Quanta poesia alimenta la resistència? Per què val la pena resistir? Per què val la pena la poesia?

Maria Arnal i Marcel Bagés

21 h

Amb només quatre cançons editades sota el títol *Remescles, acoples i melismes* (2015), Maria Arnal i Marcel Bagés van rebre el reconeixement de la crítica (*Rockdelux* els va escollir entre els millor singles de l'any), i especialment d'un públic fascinat per la força expressiva de la veu de la badalonina i la guitarra del de Flix. Enguany presenten *Verbenà* (2016), un segon EP en què continuen treballant a partir de gravacions de camp, fonoteques i arxius digitalitzats. S'apropen al passat des de la cultura lliure en l'era digital amb vocació comunitària, i recuperen fandangos, jotes, cants de batre i altres músiques de tradició oral de la península ibèrica. A més, reinterpreten poemes de Vicent Andrés Estellés i homenatgen Ovidi Montllor com ho fan a *A la vida*, que és senzillament magnífica. I és que Maria Arnal i Marcel Bagés ho saben: compartir dóna gustet. Escoltar-los, encara més.

Niño de Elche + Proscritos DF

22 h

Francisco Contreras (Niño de Elche) ho està trastocant tot. La radicalitat de la seva proposta queda palesa en aquesta declaració d'intencions: “Considerarse un ex es también considerarse seguidor de Nicanor. T. S. Eliot cantó a San Sebastián y Ernesto Cardenal al pluriverso, por eso la mística hernandiana y la poesía de la conciencia crítica se dan el abrazo del oso oriental en forma de haiku a pesar del conservadurismo de Joan Margarit. Que la tierra catalana se Lizanice y pronto veremos Tierra.” Ja sigui acompanyat de membres del grup sevillà Pony Bravo, dels “raveros” Los Volute o, en aquesta ocasió, dels flamencs heterodoxos Proscritos DF (Antonio Montiel y Raúl Cantizano), els concerts del Niño de Elche són un cop de puny revelador.

Dissabte 16 de juliol
Fundació Palau
[entrada: 12€]

Futur present: Laia Carbonell, Carles Morell, Aina Torres i Irene Solà a càrrec de Lluís Calvo

[entrada lliure] 20 h

Un recital únic per conèixer quatre de les veus més talentoses del panorama de la poesia jove: Laia Carbonell (1986), Irene Solà (1990), Carles Morell (1992) i Aina Torres Rexach (1984). Els acompanyarà Lluís Calvo (1963), definit per Francesc Gelonch com el “senior de la jove poesia catalana”, el qual, paral·lelament a la seva obra poètica, ha estudiat a fons la complexitat de la poesia més recent. Les veus de “Futur present” van des del diàleg amb la tradició de Carles Morell fins als tocs surrealistes i xocants d'Irene Solà, tot passant pel lirisme alhora tendre i cruel de Laia Carbonell i pel verb amorós i combatiu d'Aina Torres Rexach. Quatre veus imprescindibles que estan renovant i s'acsejant la poesia actual.

Nit de Poetes

21 h

L'Antònia, en Tomàs i la Lucia són un trio que representa a la perfecció la potència i la diversitat de la poesia catalana contemporània. **Antònia Vicens** (1941), de Mallorca, acaba de rebre el Premi Nacional de Cultura i ha publicat un darrer llibre extraordinari, *Fred als ulls*, tota una celebració de cinquanta anys de carrera. **Tomàs Arias** (1966), del Berguedà i barceloní de fa anys, bregat en mil recitals, ha arribat a la maduresa poètica amb el seu darrer poemari, *En fi, començo*“. I la **Lucia Pietrelli** (1984), italiana establerta a Mallorca. Quatre veus extraordinàries que estan renovant i s'acsejant la poesia actual.

Instants

22 h

Concert poètic-visual basat en l'obra de la poeta polonesa Wislawa Szymborska (1923-2012, Premi Nobel 1996) a càrrec de Kórník Trio: Anna Subirana, veu; Eduard Altaba, contrabaix i laptop; Rafa Zaragoza, guitarra elèctrica i efectes; Rosa Martí, pantalla texturada; Aurora Gasull, visuals digitals. La música, les imatges i els versos formen un conglomerat uterí que permet submergir-nos totalment en la poesia de Szymborska i descobrir una de les veus més potents de la literatura europea de finals del segle XX. Com a mostra, un poema: **Les tres paraules més estranyes** / Quan pronuncio la paraula Futur, / la primera sil·laba ja és passat. / Quan pronuncio la paraula Silenci, el destrueixo. / Quan pronuncio la paraula No-Res, creo una cosa que no té cabuda a cap no existència.

Diumenge 17 de juliol
Fundació Palau
[entrada: 12€]

Explosió d'editorials de poesia + Paella popular

11 h + 14:30 h

22 h

22 h

22 h

22 h

Dj. 14 de juliol, Fundació Palau
Hacnauguració, epifanies sinestèsiques del Fracassart - 20 h
És quan gloso que hi veig clar - 21 h
El nus la flor - 22 h

22 h

22 h

22 h

22 h

22 h

22 h

22 h

22 h

22 h

22 h

22 h

22 h

22 h

22 h

22 h

22 h

22 h

22 h

22 h

22 h

22 h

22 h

22 h

22 h

22 h

22 h

22 h

22 h

22 h

22 h

22 h

22 h

22 h

22 h

22 h

22 h

22 h

22 h

22 h

22 h

22 h

22 h

22 h

22 h

22 h

22 h

22 h

22 h

22 h

22 h

22 h

22 h

22 h

22 h

22 h

22 h

22 h

22 h

22 h

22 h

22 h

22 h

22 h

22 h

22 h

22 h

22 h

22 h

22 h

22 h

22 h

22 h

Ds. 2 de juliol, Arenys de Mar
Festa Estellés - 20 h

Dj. 7 de juliol, Canet de Mar
Amor. Arrels, Branques i Fulles - 21 h
Acorar - 22 h

Dv. 8 de juliol, St. Andreu de Llavaneres
24 versos per segon - 21:30 h
+ a prop amb Albert Serra - 22:30 h

Ds. 9 de juliol, Mataró
VA^{RECITAL} - 22 h

Ds. 10 de juliol, Mataró
Delorean / Mikel Laboa - 23 h

Dg. 10 de juliol, St. Vicenç de Montalt
Recuerdos de Ypacaraí - 12:00 h

Dg. 10 de juliol, Dosrius
El club dels poetes vius amb Mario Gas - 21 h
Pep Lladó - 22 h

Dj. 14 de juliol, Fundació Palau
Hacnauguració, epifanies sinestèsiques del Fracassart - 20 h
És quan gloso que hi veig clar - 21 h
El nus la flor - 22 h